

Ca-Nostra

*** ANY QUINT NÚM 175 ***

SEMINARI POPULAR

*** INCA, 24 DE FABRER DE 1912 ***

ESCOLES CAMPERES

III.

El darrer article dexà en seguratat mala boca respecte el modo com deim se practica l'ensenyansa primaria, y es precis fer constar no desconexem les importants reformes pedagògiques que desde fa anys se van introduint a dins nostres centres escolars.

Clar està qu'encara no trobarem dins les classes els viut o deu metres cúbics d'aire per alumne que senyala l'Higiene, gracies si en conten dos de metres cúbics per atlot, pero prescindint d'aquesta condició higiènica y d'altres, com riscol sense enrritjolar, llum deficient, que causen mil malalties: oftalmiques, escrofuloses, cloroanèmiques, etz, etz.; veurém que el material d'ensenyansa va variant: les taules—bancs son individuals o a lo més per dos; els llibres molts econòmics y ab moltes estampes; ovint el mestre representa graficament la pissarra lo que se fa precis per nombrosos assumtos; al matex temps ensenya a llegir y a escriurer; se crean massèus escolars d'estalvis comensant per ensenyar l'economía; els passeigs y excursions y les colonies escolars supleixen, en part, les ventatges de les escoleres camperes. El descans d'un quart hora entremix de cada sessió es de recomenar també y se practica com un dels millors medis de disciplina; els nins juguen al aire lliure, van en els escusats, paguen la set, y al matex temps la sala ventila. «La lectura explicada» «els zàments escolars» y «l'empleo de la memoria racional», son altres tantes conquistes de la Pedagogía espanyola que honren a nostros educadors, els quals poren compatir en qualsevols del món, en aptituts pera ensenyar.

Tot axò queda més de relleu si se té en conta les difícils condicions en que se realisa la tasca educativa, l'apurada posició social de la major part de nos-

tros educadors, y el poc entussiasme ab que'l poble mira els trascendentals problemes d'ensenyansa.

Els mestres fan miracles. Casi la mitat dels mestres públics d'Espanya cobren el jornal d'un manobra! ¿Ab quin entusiasme, ab quina tranquil·litat pot el professor entregarse a la meritíssima tasca d'ensenyar estant com aquell que diu, a mitja racció?

No establirém comparanses ab altres nacions que se'n preocupen una mica dels mestres y de l'ensenyansa, no es nostro objecte. L'organissació escolar campera es lo que volém retréurer posant per model les Escoles de «l'Ave-maria», ahont se procura que l'ensenyansa sia infantil pels nins, práctica, humana, cristiana, patriòtica, gratuita, popular, paternal, ordinaria y que fomenti tots els vñcles socials.

Tots els esforssos que se fassin per dur l'ensenyansa a l'aire lliure, en el camp, ho serán per llevar defectes físics, intellectuals y morals.

Tots aquets nins grogenys, que tenen cad'any engines, que son curts de vista, que fan visatges de cara ab sos uis o ab sa boca, son nins qu'heurién de estar en mitx de la montanya, tenguent per mapes la mar o la serra y per pissarra l'horitzó,

Els nins, intel·lectualment parlant, han d'aprender no molt, sino poc y bé, y sobre tot sempre ab mètodo. Passa ab la primera ensenyansa una cosa consemblant a lo que succeex a n'els nins de pit. Axí com un infant que mama necessita tres hores per pahir una regular racció del aliment que l'hi es propi, axí també es cervell d'un nin necessita un descans proporcionat a l'estona qu'ha tengut ficssa l'atenció. Idò bé, ¿ahont se realisarà axò millor que a les escoleres camperes? El sistema Bendix seguit a Alemanya: alumnes petits que treballen sols per estones de mitjes hores y el temps restant juguen, els métodos seguits per les Escoles de la Sagrada Fa-

mília de Barcelona, que venen esser sino el sistema que proconisam, encara que no tan radical?

Ab quins medis se conta pera dur a efecte l'obra proposada? Sencillament: comensar per poc y avansar per graus. Obrir les portes a n'els nins, ab la pietosa intenció de que, «dins l'escola hi dexin part de l'ànima», com diu el matex Manjón.

Per una creuada consemblant a l'em-presa pels legionaris de la bona premsa, se podrien reunir recursos per crear les escoleres camperes cristianes, tenguent en conta, que si important es el foment del periodisme catòlic, també ho es l'establiment de l'escola catòlica en oposició a l'escola laica, devant l'escola neutra.

M.

Hora-baixa

(TRADUCCIO DE FOGAZZARO.)

Les campanes d'Oria

*Al Occident el sol se decolora
de les foscors ve l' hora.
D'els esperits del mal
guardau, Senyó, 'l mortal...
Preguem. Es l' hora.*

Les campanes de Ósteno

*També en sonata varia
aiçam d'aquesta plaja solitaria
veus de preguria.
Dels esperits del mal
guardau, Senyó, 'l mortal
Preguem. Es l' hora.*

Les campanes de Tuia

*També llunyanes y altes
a'entre ombriues montanyes
aiçam les veus, Senyor.
D'els esperits del mal
guardau ara 'l mortal
Preguem. Es l' hora.*

Écos de les valls

Es l' hora!

Totes les campanes

La llum naix y se mor
¿Qu'en resta de crepuscles y d'aubades?
Tot, o Senyor!
fora l'Etern, es cosa vana.

Écos de les valls

Vana!

Totes les campanes

En fraternal complanta
preguem, unint les veus
p'els morts y p'els qui viuen.
Per tanta culpa oculta, y pena tanta.
pietat! Senyor!
Per la dolor
que no vos prega,
per tota error
que us blasma o nega,
per tota amor
que no us fa entrega,
perdó, Deu Sant!

Écos de les valls

Deu Sant!

Totes les campanes

Preguem p'els qui reposen
al cementeri
qu'absoldre o condemnar els homes gosen
pregon misteri,
¿qu'el dirà may?

Écos de les valls

¿qu'el dirà may?

Totes les campanes

Orem per el pregon
sofrir del mon,
per tot quant viu y sent,
pateix y estima,
Secret judici de l'Omnipotent.
Pau sia a l'ona, als cingles, a les planes...
Y a les campanes
sia pau!

Écos de les valls

Pau!

Maria-Antonia Salvá.

NO FURTARÁS

En Pere Mas vivia, com solen dir, en el carrer dels rampins. Per aquest defecte havia perdut el bon nom que li deixaren ses pares, y el batlle del poble l'havia fet agafar i tingut en el cep moltes vegades en la plaça Major, davant matex de l'iglesia. Una vegada hi estigué amb una garba de segol al costat, com pera dir-li «no robis més»; altra vegada amb una rella que vegé mal desada en un goret, i altra amb un feix de roba blanca que s'aixugava a la vora del torrent. Més no sen sabia corretgir: cada dia tenia'ls dits més llargs. La gent deia que com era amic del diable, les ungles li creixien més.

Ell prou sabia de memoria desde petit els

dèu manaments; més en la práctica s'oblidava del quint quan veia alguna cosa que fes per casa seva. Ell prou sabia que no són els homes, sinó Déu, que li deia *No furtarás*; més feia'l sord, i Nostre Senyor, no podent-li fer sentir de cap manera, li feu dir per un altre. Qui no vol creure a pare y mare, ha de creure a la pell de cabra.

Veus-aquí que una vegada anava per un camí am la seva esposa, qui no tenia pas res de lladre, sinó que era una bona cristiana. Caminant caminant, sels feu fosc, juntament quan s'escaigueren de passar per la vora del Gorg Negre. Tot plegat sentiren uns bèls llastimosos; miraren cap a la banda del Gorg, i a la claror de la lluna vegeren un cabrit que rodava a la perduda vora'l camí. An en Pere Mas li feu goig d'allò més; cregué que s'havia esgarriat d'alguna ramada dels masos veïns, i veure'l i anar-li darrera pera agafar-lo fou tot lli.

—Deixa-l estar, que no es nostre,—li deia s'esposa;—recorda-t de l'adagi que diu: «si de mal just ve l'anyell, mal profit farà la pell».

—No ho veu pas ningú,—responia ell, tot posant-sel a coll-i-hé a les espatlles.

—Ja ho veu Déu Nostre Senyor,—afegia ella. Més ell, agafant la presa més fort, no li tornava resposta.

Ella, al cap d'una estona, veient que no mereixia contesta, tornava a la mateixa.

—Pere, aqueix cabrit no m'agrada: es negre com un pecat i té unes banyes de crestó que'm recorden les del diable que hi ha a l'iglesia als peus de Sant Miquel.

—No'm vinguis amb escrupols de conciencia,—responia ell.—Bons palpiços que en farem.

—Els haurás de fer tu, perque jo no vui viure més amb un lladre. Avui dormiré, si Déu plau, a casa dels meus pares.

Més ja's pot xiular i l'ase no vol beure. Ell tenia'l cabrit ben agafat per les potes de davant i per les de darrera, i no l'hauria deixat per res del món.

Caminant caminant, ell, sense voler escoltar a la seua dòna, pensava com a l'arribar a casa'l mataria, com l'endemà al matí'l fregiria i com pera y dinar y pera sopar el crospiraria.

Tot plegat, mentres estava ja assaborint els talls de l'endemà, tencá i interrompí ses reflexions una veu seca i esquerdada que, sortida d'un córrec pregon, cridá:

—Satanás, aon vas?

I el cabrit respongué am més aspra i esgarriosa encara:

—A cavall den Pere Mas.

—Jesús, Maria, Josep!—digué la pobra dòna, mentres son marit se desempellgava i treia de damunt aquell animalot negre y banyut, que fugí com un ca bostonejat al veure que l'un i l'altre feien la senyal de la creu.

Desde aquella nit en Pere Mas s'esmená del gran vici que tenia d'apropiar-se de les coses del proxim. No volia fer cas de la paraula de Déu que li deia en el quint manament no furtarás, i n'hagué de fer de la paraula del diable. Déu ens el tinga lluny.

Jacinto Verdagué.

Teyadures d'or

—Paraules d'un revolucionari.—La Feció dels servicis de Sanitat de França nissá un mitin a la Borsa del Trabayo, estava convocat tot el personal dels Hospitalls de Paris.

Un dels oradors deya, entre altres coses: «Cuidar els malalts i o es un ofici, sinó una missió sublim.

«Jo he tengut ocasió d'experimentar, durant ses meues joventuts som estat cuidant al hospital. Axò era abans dels servicis laics, ja may puc imaginar que una dona que tenga en el seu cor l'esperansa d'una recompensa sobrehumana, pugja consagrar-se tant d'interés com les Germanes de la Caritat al servici del malalt.

«De llavors ensá axí matex he vist que acta de desvetllament, pero ¡son casos raros, y de cada dia més clars!

«Les religioses ho suportaven tot, essent tant els més vils quefers y comportant que vol injuria, oferintho tot a Déu diguent: *mos ho recompensará, allá Dedalt.*

«Vltros, en aquets moments, pensau mesquindat de vostro salari, única recompensa en que creys.

«Y aquesta mesquindat vos dú a la viciosa. El que axí parla no cregueu que sia un revolucionari; es un revolucionari que dirigia entons la Confederació General del Trabayo.

Recullida.—Han ingresat en el benèfic hospital de Sant Rafel, de les Cortes, una nina de vuyt anys d'edat que patex la repugnancia de la ronya, a la qual abandonaren seus pares, abans d'anarsen a l'América, carriers de Barcelona.

La criatura al veurerse sola plorava; fou recullida y després d'alimentada fou portada a aquell benèfic Assil, acnt es amorosament curada y assistida per les Religioses.

¿S'ha donat algún cas semblant en les ciacions laiques?

Eclesiástiques.—L'arquebisbe de Toledo y altres senyors bisbes, han disposat que se anulades les indulgencies que s'obtenien per l'ànima dels difunts, si els hereus y marmesors fan publicar l'esquela mortuoria en algún periòdic liberal o condemnat l'autoritat eclesiástica.

Publicacions Rebudes

El Il·lm. Senyor Bisbe de Jaca ha prestat l'atenció, que corament li agraim, d'enviar-nos un exemplar del eloquentíssim sermó predicat a la Iglesia de l'Encarnació de Saragossa, ab motiu de la festivitiat del Rosari, tament ab la seua targeta.

Aquest follet, que conté tant notable sermó está dedicat al fervorós catòlic D. José María de Urquijo.

Hem rebut tot orlat el numero 29 de *Pollensin*, il·lustrat ab un pla del Ferro-carril del Nort, en projecte, que tocará Inca, Pollens, Seuva, Caimari, Campanet, Pollens.

son Port, Sa Pobla, Sa Bufera, Alcudia y son Port.
Tendrá 57 Kilometres de perfil. El proyecto es propiedad de D. Gaspar Gestido y Peña y está incluíd a n-el plá dels Ferros-carrils secundaris. Lo constituirá la Societat Anòmina de construccions Miró, Trepát y companyia. El Pollensin ve ple d'entusiasmes pel projecte y la seua realisació.

La Federació Agrícola Catalana-Blear ha publicat un interesant libret contestant a la informació realisada en el semestre anterior entre les associacions agrícoles y la prensa tècnica d'Espanya sobre'l projecte de creació del Banc Nacional Agrari.
La Federació, diu en síntesis, que'l Banc Nacional Agrari d'Espanya se proposa: aplaçar tots els recursos financers que axistesquen perque'l agricultor pugá aumentar el valor de la terra: Posar per obra tots els procediments coneguts perque'l camper pugá realisar aquest valor.

Cronico d'Inca

Febrer de 1912.

Dia 17.—Acaba els exercicis de reválida la senyoreta Magdalena Fiol, que pel juny passat no pogué prenda títol de mestra per no tenir la edat que pertoca, lo que ha verificat avuy ab notables notes.

La felicitam pel seu aprofitament com també a sos pares y a D.ª Severa Madariaga, baix quina direcció estudiava.

Dia 18.—Se verifica el sorteg dels quintos d'enguany y encara que tots son soldats per no d'implantarse el servici obligatori, hi ha los interesats aquelles espacions de tristesa y alegria segons el número tret.

A continuació posam els noms dels qui han sortit en quintes ab el número que los ha correspost per sorteg.

1 Jaume Armengol Villalonga.—2 Juan Fiol Beltrán.—3 Lloaxim Gelabert Bennasar.—4 Andreu Massanet Muntaner.—5 Miquel Jaume Figuerola.—6 Sebastiá Pieras Beltrán.—7 Sebastiá Llabrés Coll.—8 Jaume Beirán Beltrán.—9 Antoni Celiá Genestra.—10 Guillem Gual Seguí.—11 Jaume Balzá Coll.—12 Balasar Villalonga Oliver.—13 Antoni Coll Corró.—14 Guillem Ferrer Truyol.—15 Juan Arguera Noguera.—16 Jaume Llompart Corró.—17 Jaume Seguí Ferragut.—18 Vicens Enseñat Alonso.—19 Pere Antoni Mulet Llinás.—20 Fere Juan Llompart Prats.—21 Sebastiá Borrás Nicolau.—22 Josep Cañeas Bibiloni.—23 Gregori Balaguer Domenech.—24 Jaume Coll Vidal.—25 Miquel Torrella Jaume.—26 Miquel Pujades Pascual.—27 Gregori Rosselló Domenech.—28 Bartomeu Planas Prats.—29 Miquel Llompart Santandreu.—30 Antoni Perelló Ramis.—31 Joan Martorell Quetglas.—32 Miquel Munar Bisech.—33 Sebastiá Brunet Llompart.—34 Joan Seguí Llinás.—35 Sebastiá Serra Figuerola.—36 Antoni Perelló Sastre.—37 Jaume Ferrer Mas.—38 Antoni Santandreu Beltrán.—

39 Nofre Prats Pons.—40 Bernat Coll Figuerola.—41 Miquel Horrach Seguí.—42 Ramón Martorell Salas.—43 Miquel Gual Nadal.—44 Guillem Pujades Fiol.—45 Francesc Ripoll Vives.—46 Sebastiá Seguí Paris.—47 Antoni Melis Brunet.—48 Francesc Truyol Janer.—49 Gabriel Amengual Vallori.—50 Joan Serra Llompart.—51 Antoni Maimó Pujades.—52 Joan Ferrer Truyol.—53 Joan Marqués Prats.—54 Mateu Llobera Balaguer.—55 Antoni Figuerola Garcías.—56 Mariá Coll Moragues.—57 Jaume Estrany Truyol.—58 Ramón Martorell Genestra.—59 Joan Ballé Beltrán.—60 Pedro Janer Galí.—61 Miquel Rayó Pujades.—62 Miquel Bestard Pujades.—63 Francesc Aguiló Pomar.—64 Joan Mayrata Bennasar.—65 Joan Torres Seguí.—66 Damiá Gonzalez Mas.—67 Bernat Beltrán Ferragut.—68 Pere Antonio Genestra Oliver.—69 Joan Llompart Bibiloni.—70 Juliá Carbonell Estelrich.—71 Antoni Ferrari Nicolau.—72 Bartomeu Garcías Quetglas.—73 Josep Cánoves Ferragut.—74 Joan Simonet Llompart.—75 Bonaventura Planas Grau.—76 Llorens Vallori Llabrés.—77 Nofre Oliver Beltrán.—78 Jaume Ferrer Jaume.—79 Pau Llompart Maurra.—80 Joan Balle Sastre.—81 Rafel Torrens Beltrán.—82 Pau Ferrer Pascual.—83 Antoni Macábich Llobet.—84 Rafel Beltrán Figuerola.—85 Miquel Mateu Llobera.—86 Rafel Seguí Martorell.—87 Joan Ferrer Coll.

Dia 19.—A n-el Santuari de Santa Magdalena han pujat moltes comparses per fer un dia de camp. Molta gent avuy fa festa per honrar sant *dilluns de carnaval*, y axò que'l Papa ha decantades les festes.

Dia 20.—A n-el passeg del carré major y plassa aont se toca la música, se tiren molts de paperins, polvos y serpentines de balcó a balcó, arribant a formar un toldo de colorins.

Fresses poques.

N'hi ha qui diuen que densá que casi tothom du careta tot l'any, de carn y os, no s'en posen de cartó pel carnaval; però e-hi ha que confessar que les costums exteriors s'han ensenyorides molt, ja no's veuen aquells desfresos grossés y arburbats, ni aquelles pessadures que temps enrera desdeyen de la bona educació.

A la Parroquia avuy s'acaben les coranta hores que ab tanta solemnitat se son celebrades aquests dies. Les flors hivernenques de la capella del Cor de Jesús dexten una olorera més fresca, suau y neta que les essencies tirades a n-el carré Major. Greu nos sab no dispondre de lloc per descriure els importants sermons de Mossen Joseph Auba; sols direm que'l derré vespre, després de provar ab sólits arguments la feconditat de la Iglesia catòlica, esplicá tot un programa respecte com s'havien de portar els cristians en societat, en política y en la Bona Prensa. Digué coses bastant atravides; però ben dites, que meresqué les afabanses de tots els qui'l sentiren.

L'acabament de les coranta hores revestí gran solemnidad, de tot cal ferne un elogi a Mossen Guillem Pujades que tant bé sab prepará les seues festes.

Dia 21.—L'amon Bartomeu Campins anant a missa primera per la carretera d'Alcudia sent crits de pena que surten d'una obra en

construcció. E-hi va ab un municipal y troben un homo dins un pou, que no deu esser molt fondo, li donen una escala per sortir y resultá tenir algunes ferides leves. Diu que la hi han tirat per una venjanca.

Dia 22.—El Sr. Jutje fa posar un decret a n-els corredors del claustre de Sant Domingo, en que prohibex l'entrada a totes les oficines y escrivanies del tribunal, y si qualcú necessita dates d'elles deu anar al metex jutje a demanarli permís.

—La distingida senyora D.ª Margalida Bennassar, esposa de D. Lloaxim Gelabert, que fa molts anys que'l Bon Jesús li fa exercitar sa virtut ab una malaltia penosa, anit es estada viaticada per trobarse bastant maleta. Molt celebrarien que altra vegada fos escápol de la mort que fa estona que la rodeja. Deu e-lu fassa Ell qui pot.

FUNCIONS RELIGIOSES

A la Parroquia.—Dia 25, a les set y mitja del matí, comunió general per les congregacions marianes de fadrins y de filles de María.

A les 9 y mitja, hores resades, ofici major ab sermó pel coremé y exposició del Santíssim per ferse la Tercera Dominica a intenció de L'Amón Vicens Ensenyat.

A capvespre, després de vespres, sermó coremal y continuació de la novena de les ánimes del Purgatori.

A San Francesc.—Entrada de fosca, després del Rosari conferencia pel Superior de Franciscans.

Dia 27, a les hores acostumades la devoció dels Tretze Dimars de Sant Antoni de Padua.

Registre Civil

NAXAMENTS

Dia 1, Antonia Llabrés fiya de Bartomeu y d'Antonia.

—Catalina Ramis y Ramis fiya de Joan y Francisca.

Dia 3, Joan, fiy de Guillem Jofre y Margalida Jaume.

Dia 5, Catalina, fiya de Antoni Llodrá y Catalina Rubert.

—Francisca, fiya de Sebastiá Garcia y Francisca Truyol.

Dia 7, Catalina, fiya de Bernadí Perelló y Maria Payeras.

Dia 7, Antonia, fiya de Pere Ponsetí y Catalina Moll.

Dia 10, Jaume, fiy de Jaume Aguiló y Francisca Forteza.

Dia 12, Catalina, fiya de Miquel Seurina y Margalida Figarola.

Dia 14, Sebastiá, fiy Antoni Domenech y Bárbara Puigserver.

—Magdalena, fiya de Miquel Ramis y Esperansa Torrens.

Dia 15, Magdalena, fiya de Guillem Mateu y Margalida Pujades.

MATRIMONIS

Dia 3, Damiá Secicó Aredit ab Margalida Ferrer Llompart.

Día 1, Juan Abrines y Gual ab María Ferragut Llompart.

Día 3, Pau Pons y Truyol ab Jeroni Genestra Marcano.

—Joan Seguí Martorell ab María Seguí Frontera.

—Pere J. Jaume Nicolau ab María Llompart Pujades.

Día 8, Antoni Rubert Payeras ab Juanayna Seurina Domenech.

Día 10, Mateu Bausá Planas ab Catalina Mateu Socias.

Día 13, Joan Amer Mayol ab Juanayna Llobera Escanellas.

—Miquel Gurriga ab Margalida Serra y Figarola.

DEFUNCIONS

Día 3, Jaume Garriga Simonet de 2 anys.

Día 10, Antonia Llinás Estrany, 80 anys.

--Teresa Fiol Amengual, 35 anys.

EN EL AYUNTAMIENTO

Sesión del día 24 de Febrero de 1912

Bajo la presidencia del Sr. Alcalde D. Antonio Ramis y con asistencia de los concejales Sres. Llabrés, Mateu, Aguiló, Fluxá, Gelabert, Pujol, Amengual, Truyol, Amer, Alzina, Balle, Cortés y Noguera celebró sesión el Ayuntamiento el viernes á las ocho de la noche.

Se dió lectura al acto de la sesión anterior que fué aprobada.

Á propuesta del Sr. Llabrés se acuerda destinar sitio preferente á los representantes de la prensa local.

El Sr. Alcalde propuso la construcción de un banco, ó la reforma del existente en la Iglesia parroquial destinado al Ayuntamiento.

El Sr. Fluxá que antes de proceder á la construcción ó reforma del banco opinaba que debía formarse un presupuesto, procurando fuera lo más económico posible.

El Sr. Amer dijo que se unía á lo propuesto por el Sr. Fluxá y que no consentiría que por tal concepto se invirtieran cantidades que resultaran á su juicio exesivas por considerar que el Ayuntamiento tienen otras obligaciones más perentorias y de más interés para el vecindario.

El Sr. Llabrés dijo que debía á su entender construirse un banco lo más suntuoso posible por creer que á la Corporación municipal no se le debe escatimar lo que pueda contribuir á darle mayor realce.

Pedida la palabra por el Sr. Amer dijo que le había extrañado que el Sr. Pujol en la sesión pasada hubieran consignado una protesta en contra de la minoría conservadora, después de haber abandonado éste el salón, pues creía que hubiera estado más oportuno formular la protesta á presencia de aquella. Continúa el Sr. Amer y dice que si la minoría conservadora se retiró del salón al momento de votarse el nombramiento de Arquitecto municipal, fué para evadir responsabilidades, pues entendía que dicho nombramiento se había verificado de una manera impropia dado que no se podía precisar con claridad las

obligaciones del nombrado con el Ayuntamiento, como tampoco las de este con aquel.

Le contesta el Sr. Pujol diciendo que se afirmaba en su protesta y entendía que el Ayuntamiento puede nombrar y separar libremente a sus empleados y en cuanto á las condiciones del nombramiento que eran idénticas á las de cuando el Sr. Ferrá desempeñaba aquel cargo.

El Sr. Amer insiste en que el repetido nombramiento debía de haberse verificado por concurso pues de esta manera el Ayuntamiento podría haberse servido mejor de las cualidades del nombrado sin que tuviera intención de molestar al Sr. Aleñar, pues le consideraba persona dignísima.

Intervinieron en la discusión varios Sres. Concejales, dando el Sr. Alcalde por suficientemente discutido el asunto.

Á propuestas del Sr. Alcalde se acuerda nombrar una comisión compuesta de los Sres. Amengual y Llabrés para que estudiaran los medios de elegir recursos para los heridos de Melilla.

El Sr. Alcalde propone que, para la vacante de Recaudador de consumos sea nombrado D. Damián Más Esteva.

El Sr. Amengual dijo que el expresado nombramiento debía verificarse por remate previa subasta, de conformidad á lo que prescribe la Instrucción de 1905 para la contratación de Servicios provinciales y municipales y propone que este asunto quede ochó dias sobre la mesa para su estudio.

El Sr. Amer pide que se de cuenta de los jornales y materiales empleados en las obras que se verifican por administración; el Sr. alcalde accede á esta ruego y promete presentarlas en la sesión próxima.

El Sr. Alcalde propone la gratificación de 50 pesetas á los carteros en compensación de los 5 céntimos á que tienen derecho á cobrar por cada carta, esta proposición es aceptada por unanimidad.

El Sr. Amer interesa al Alcalde que se active el asunto del traslado de casa para servicio de telegrafos, el Sr. Alcalde promete complacerle.

Queda nombrada la Junta Municipal, no recordando los nombres y apellidos de los Señores que la componen por cuyo motivo los insertaremos en la próxima sesión.

Y no habiendo mas asunto de que tratar se levantó la sesión.

X.

Noticias

Informació inquera—Les quexes que donarem entrada d'any nou, sobre la poca protecció que CA-NOSTRA tenia dels inquers, parex que son estades ateses, puís veym ab satisfacció que ha aumentat considerablament la suscripció.

Nosaltres per correspondre a tals atencions hem volgut aumen tar la informació d'Inca insertant les sessions del Ajuntament, els cultes religiosos, el registre civil y altres seccions que anirem atagint.

Perque'ls suscriptors de fora d'Inca esti-

guen contents y no perdin res, si no les resera les noticies d'Inca, aprofitarem la que plana per noticies, afluxantnos dels anys

El Banc del Ajuntament.—En la sessió nit passada a n-el Consistori municipal se cutia de fer el banc nou del Ajuntament de Parroquia. El Sr. Balle proposá d'anar a veure el de Sa Pobla, qu'es molt lujós.

Nosaltres ab axò hi volem dir la nostra: el banc de Sa Pobla pot esser molt rich d'estructura, pot emprar molt de lloch y que agafem a n-els qui'l vagen a veure; però pot esser que no sia d'estil correcte, y mal del gust de nostra esbelta Parroquia p' tants de bunyols lujosos!

El Sr. Llabrés digué que temps enrera volia fe fer un croquis a D. Guillem Reguera. Axò ja's més acertat. El Sr. Gamés es arquitecte provincial de les iglesies de Mallorca y com a n-el Palau volen que totes les obres de les iglesies sien artístiques y correctes no se deu presindir de la seua direcció.

LLIBRERÍA Carré de la Murta, número 5.—Inca.

Diversas Obras Rebudes

La Perla de las Virtudes.—Una excelente obra para el joven católico por el Padre Adolfo Doss. de la compañía de Jesús.

Perdono y Olvido.—Novela premiada por Ernesto Lingen.—Traducción española de Eloi Nacar Fuster con doce ilustraciones de Fed. Bergman.—Segunda Edición.

El Hombre tal cual es.—Primeras lecciones de la ciencia de los Santos por el Padre Roalfo J. Meyer de la compañía de Jesús.—Traducción del Inglés por el Padre M. Peynoch de la misma compañía.

Una Víctima de Secreto de la confesión.—Novela fundada en un suceso verídico por el Padre José Spillmann de la compañía de Jesús con doce ilustraciones de Francisco Galdá y Ladició.—Cuarta edición.

Con los Jesuitas por castigo por Pablo de la re... —Traducción Libre de la Segunda Edición Francesa con cuatro grabados.

El hombre Rey de la Creación.—Estudio de Antropología y Etnografía por A. Jakobson. Director del Instituto de segunda Enseñanza.—Traducción directa del Aleman por D. Ferrn Peña Maya Doctor en Medicina y Cirugía con 54 grabados intercalados en el texto. Obra recomendada por el Exmo. é Ilmo. Obispo de Salamanca.

CORRESPONDENCIA

D.ª Maria A. Salvá.—Restam sumariament agraits de l'amabilitat de V. per haver publicat en nostra publicacioneta, enviantnos dues poesies inèdites publicades.

B.—També estám contents de V. per la de Pasco, no'l publicarem fins en mes de panades.

X. Y. Z.—Aceptam la seua col·laboració Salut y gracies.